

men jeg minder ham om, at han burde rette sin Vrede mod den Side, hvor man maaske har fortjent at være Genstand for en saadan.

Med Hensyn til hele den finansielle Misere, hvori vi befinde os, rettede det ærede Medlem, som saa ofte, hele sit Angreb paa Forsvarslovene, de militære Love. Det er ikke noget nyt at høre, at man fra den Side giver Militærbevillingerne udelukkende Skyld for den Situation, hvori vi nu befinde os. Men selv om en saadan Paastand gentages, bliver den ikke mere sand for det. Forholdet er dette, at den finansielle Misere, hvori vi nu befinde os, have vi alle sammen mere eller mindre Skyld i, Socialdemokraterne ikke mindst. Kaster jeg et Blik paa de Love, der ere vedtagne blot i de sidste 8 Aar, og ser, hvilke Bevillinger paa de aarlige Budgetter disse Love medføre, viser det sig, at Socialdemokraterne have stemt for saa godt som dem alle og endogsaa i saa godt som næsten alle Tilfælde ønsket højere Bevillinger. Og ser jeg paa den Række Lovforslag, der ere vedtagne i de sidste 8 Aar, Lovforslag, der en Gang for alle medføre store Udgifter, have Socialdemokraterne været med til saa godt som næsten dem alle.

Jeg skal blot kaste Blikket paa nogle enkelte og nævne f. Eks. Loven af 15. November 1903 om Genopførelse af Christiansborg Slot — den stemte Socialdemokraterne ikke imod —, Loven om Anlæg paa Jyllands Vestkyst, Skagens Havn, Læmoler, Høfder o. s. v. til 5 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., Loven om Rigshospitalet til 7,216,000 Kr., som steg til ca. 10 Mill. Kr., Loven om Københavns Personbanegaard, ifølge hvilken der maa anvendes ca. 19 Mill. Kr., Loven om Udvidelse af Viborg Sindssygeanstalt, Loven om Udvidelse af polyteknisk Lærestanstalt, om Boliger for Arbejdere, om Oprettelsen af Serumlaboratorier, om Tilbygninger til Universitetet, om Tjenesteboliger for Statsbanernes Personale, Esbjerg Havns Udvidelse, Ombygning af usunde Bydele i København og Købstæderne, Love om nye Jernbaneanlæg til et Beløb af ca. 55 Mill. Kr. og saa fremdeles; saa vil man jo se, at Socialdemokraterne have stemt for alle disse Love, der have medført saa store Udgifter for Statskassen, ligesom de ved deres Stilling til Finansloven og til de enkelte Love, der medføre større aarlige Byrder for Statskassen, have været med til endogsaa at gøre Overbud. Jeg behøver blot at nævne en Lov som Loven om Lønningstillæg til Statsembedsmænd og -funktionærer, der har forhøjet Stats-

kassens aarlige Udgifter med ca. 10 Mill. Kr. Der have Socialdemokraterne jo ikke holdt igen, men de have stadig forlangt mere og mere. Ser jeg paa den vedtagne Toldlov, saa stemte Socialdemokraterne for den, ja, de ønskede endnu større Nedsættelser, end der blev vedtaget. Disse Nedsættelser medførte en Nedgang paa ca. 9 $\frac{1}{4}$ Million mere end paaregnet, og naar samtidig Lønningslovene forøgede Udgiften med 10 Million, giver det et Deficit af henimod 20 Millioner. De Herrer ville altsaa se, at de have ingen Ret til at vaske deres Hænder og stille sig frem som dem, der ingen Skyld, Lod eller Del have i det finansielle Underskud, vi i dette Øjeblik staa overfor. Det forekommer mig derfor, at naar jeg spørger om Socialdemokraternes Stilling, om de i særlig Grad have varetaget Statskassens Interesser, saaledes at den finansielle Status i dette Øjeblik vilde være gunstigere, hvis de havde maattet raade, kommer jeg til det Resultat, at vi tværtimod i saa Fald vilde have været langt ugunstigere stillede. Men fordi vi alle ere medskyldige overfor den finansielle Situation, netop derfor skyldte vi hinanden nu at hjælpes ad, saa godt vi formaa, for at komme ud over de Vanskeligheder, hvori vi i dette Øjeblik befinde os.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kom i sin Tale ind paa at omtale Officererne. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Forhold, da jeg tænker, jeg om nogle faa Dage atter faar Ordet tilligemed de andre Ministre for at komme ind paa mere specielle Spørgsmaal. Men naar det ærede Medlem i Gaar sagde om Officererne, om en hel Stand, et helt Korps, at de ikke kunne taale den Stilling, de nu have faaet, at de optræde anmassende og med et Overmod, som maa forbavse, saa vil jeg dog ikke undlade at nedlægge en Indsigelse mod Berettigelsen af saadanne Udtalelser. Der er brodne Kar i alle Lande, det erkender jeg; men det ærede Medlem har ikke Ret til og skal ikke upaataalt fra min Side have Lov til her i Tinget at bruge saa stærke Udtryk mod en hel Stand. Den Skildring, det ærede Medlem gav af Nyborg-Affæren, er ikke korrekt og ikke rigtig; men ogsaa om den Sag skal jeg senere meddele fornøden Oplysning, og jeg skal føje det ærede Medlem i Ønsket om, at de affholdte Forhør maa blive tilstillede Finansudvalget til nærmere Prøvelse.

At Socialdemokraterne ville fortsætte selv under den nuværende finansielle Situation med at stille større og større Krav